

Membres corresponents

Gonzalo Giribet

Gonzalo Giribet va néixer a Burgos el 1970, des d'on es va traslladar a Vilanova i la Geltrú el 1974, on va créixer i estudiar fins a anar a la universitat. El 1993 es llicencià en biologia per la Universitat de Barcelona en dues especialitats, zoologia i biologia fonamental, i el 1997 va obtenir el grau de doctor pel Departament de Biologia Animal de la mateixa universitat. L'agost del 1997 s'incorporà a l'American Museum of Natural History de Nova York, on va gaudir de dues beques postdoctorals, una del museu i l'altra de la NASA. El gener del 2000 es va incorporar a la Universitat de Harvard com a professor ajudant al Departament de Biologia Evolutiva i Orgànica, i al Museu de Zoologia Comparada, com a conservador ajudant. El 2004 va assolir els rangs de professor associat i conservador associat, i el 2007 va obtenir el màxim rang acadèmic americà: professor i conservador. El 2013 va aconseguir el títol honorífic de professor Alexander Agassiz de Zoologia al Museu de Zoologia Comparada.

Gonzalo Giribet és professor visitant de la Universitat Normal Capital de la Xina, membre de la California Academy of Sciences (des del 2012) i investigador associat de l'American Museum of Natural History i del Field Museum de Chicago. És, a més, president de la International Society for Invertebrate Morphology, president de la Willi Hennig Society i vicepresident de la Societat Espanyola de Malacologia.

Entre les tasques editorials, cal destacar la seva funció com a editor associat de les revistes internacionals *Molecular Phylogenetics and Evolution*, *Invertebrate Systematics* i *Marine Ecology*, i de les publicacions del Museum of Comparative Zoology. És també membre dels consells editorials de múltiples revistes internacionals, incloent-hi *Invertebrate Biology*, *Journal of Zoological Systematics and Evolutionary Research*, *Organisms Diversity & Evolution*, *Zoomorphology* i *Zoologica Scripta*, entre d'altres. A més, ha estat editor associat en alguns articles per als *Proceedings of the National Academy of Sciences of the USA*.

Quant a premis i distincions, el 2013 va ser nomenat *Illg Distinguished Lecturer* per la Universitat de Washington (Friday Harbor Laboratories) i *Distinguished Visiting Professor* per la Universitat d'Adelaide (Austràlia) el 2011, a més d'haver impartit nombroses conferències inaugurals en congressos internacionals de sistemàtica, zoologia i ecologia. Ha rebut nombrosos projectes de la US National Science Foundation, incloent-hi el prestigiós programa *Assembling the Tree of Life* (tres projectes).

Com a coautor o editor ha publicat quatre llibres: *Harvestmen: The Biology of Opiliones* (Harvard University Press, 2007); *Dynamic Homology and Phylogenetic Systematics: A Unified Approach Using POY* (American Museum of Natural History, 2006); *Techniques in Molecular Systematics and Evolution* (Birkhäuser Verlag, 2002), i *Molecular Systematics and Evolution: Theory and Practice* (Birkhäuser Verlag, 2002). També ha publicat quaranta capítols de llibre i dos-cents articles en revistes SCI, acumulant més de vuit mil citacions, tretze articles citats més de cent cops, i una anàlisi recent de filogènia animal publicada a *Nature* el 2008 amb més de nou-centes citacions. El seu índex *h* és 47 a Google Scholar, i 37, a *Web of Knowledge*.

La seva recerca se centra a entendre l'origen i la diversificació de la vida animal, utilitzant els invertebrats com a model. La recerca comprèn des de la diversificació al Cambrià fins a processos més recents d'especiació i genètica de poblacions i delimitació d'espècies. Entre les seves especialitats hi ha la reconstrucció de l'arbre de la vida o la transcriptòmica d'organismes no model; entre els seus organismes preferits es troben els aràcnids, miriàpodes, onicòfors, mol·lusc i nemertins. La recerca de camp l'ha portat a col·lectar exemplars a tots els continents, i tant en ecosistemes terrestres com marins, somers o abissals. El seu grup de recerca està format per vint investigadors i personal de suport de col·leccions, incloent-hi zòlegs, ecòlegs i bioinformàtics.

Es dona la paradoxa que, en aquesta ocasió, el presentat té més mèrits objectius que el presentador. Crec fermament que és una bona idea que el professor Giribet formi part de l'IEC, i és per això que els demano el seu suport per a aquesta candidatura a membre corresponent de la Secció de Ciències Biològiques.

Text llegit pel senyor Xavier Bellés i Ros en el Ple del dia 16 de desembre de 2013